

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 14 lutego 2012 r.

Zespół projektu „Opracowanie krajowych strategii gospodarowania wybranymi gatunkami...”
Katedra Genetyki i Ogólnej Hodowli Zwierząt SGGW
ul. Ciszewskiego 8, 02-786 Warszawa

W związku z udostępnionym przez Państwa projektem „Programu ochrony wydry” (Romanowski, Orłowska i Zajac, wersja z 28.11.2011), uprzejmie proszę o rozważenie następujących uwag:

1. W strategii podano, że „Niestety brak jest danych o wielkości rocznej redukcji [zabijania w związku z brakiem, do 2011 r. ochrony gatunkowej na stawach rybnych] wydry w skali województw i kraju. Brak jest także statystyk śmiertelności wydr na drogach”. Sugeruję wyraźnie wskazać, że fakt ten jest uchybieniem obowiązkowi z art. 12 ust 4 zdanie pierwsze dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG, co wymaga pilnego naprawienia!
2. Pozytywnie opiniuję zaproponowane działania mające zmniejszyć śmiertelność wydr w sieciach, żakach i na drogach. Sugeruję tu, by dodatkowo wskazać europejską podstawę prawną zobowiązującą Polskę do takich działań – w postaci art. 12 ust 4 zdanie drugie dyrektywy siedliskowej 92/43/EWG.
3. Pozytywnie opiniuję zaproponowane podejście do „szkod od wydry” na stawach rybnych, polegające przede wszystkim na zastosowaniu rozmaitych środków minimalizujących, a także środków wspomagających akceptację wydry przez właścicieli stawów (programy wodno-środowiskowe, etykiety konsumenckie). Podzielam pogląd, że „redukcja” liczebności wydr na stawach przez ich odstrzał, a także próby ich odłowu, są praktycznie nieskuteczne – co oznacza, że w praktyce nie powinny być wydawane zezwolenia na takie odstępstwa od zakazów ochrony gatunkowej.

Dodatkowo, zwracam uwagę że od 1 stycznia 2012 r., weszła w życie nowelizacja ustawy o ochronie zwierząt, którą ograniczony został katalog motywów, z których dozwolone jest zabijanie zwierząt kręgowych. Utracił moc dotychczasowy art. 33 ust 1 ustawy, dopuszczający uśmiercanie zwierząt w przypadkach uzasadnionych „potrzebą gospodarczą”, a w jego miejsce wprowadzono art. 6 ust 1, zabraniający uśmiercania zwierząt z wyjątkiem okoliczności wymienionych enumeratywnie tym artykule – wśród których nie ma konieczności zapobiegania stratom gospodarczym. Oznacza to, że w stosunku do gatunków dziko żyjących zwierząt kręgowych, innych niż ryby i zwierzęta łowne, ich zabijanie z motywu zapobiegania stratom gospodarczym w gospodarstwie łowieckim, przestało być dozwolone po 1 stycznia 2012r.

Dotyczy to w szczególności zwierząt kręgowych objętych ochroną gatunkową, nawet gdyby odpowiedni organ ochrony przyrody wydał zezwolenie na odstępstwo od zakazu ich zabijania wynikającego z ochrony gatunkowej. Zezwolenie udzielone w trybie art. 56 ustawy o ochronie przyrody jest bowiem tylko odstępstwem od przepisów o ochronie gatunkowej, a nie odstępstwem od art. 6 ustawy o ochronie zwierząt. Art. 33 ust 1b ustawy o ochronie zwierząt, który stanowi, że *„Jeżeli Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub regionalny dyrektor ochrony środowiska wydał zezwolenie na zabicie zwierząt objętych ochroną gatunkową, mogą one być uśmiercone przy użyciu broni myśliwskiej przez osoby uprawnione do posiadania tej broni”*, nie stanowi derogacji od art. 6 tej ustawy i nie rozszerza wymienionego w art. 6 katalogu przesłanek uzasadniających zabijanie zwierząt. Przepis ten określa wyłącznie sposób, w jaki należy dokonać zabicia zwierzęcia chronionego jeżeli – po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia organu ochrony przyrody – czyni się to z motywów dozwolonych w art. 6, na przykład dla usunięcia *„bezpośrednio zagrożenia ludziom lub innym zwierzętom, jeżeli nie jest możliwy inny sposób usunięcia zagrożenia”*, *„usunięcia poważnego zagrożenia sanitarnego ludzi lub zwierząt”* albo *„konieczności bezzwłocznego uśmiercenia”*. Z aktualnego brzmienia art. 6 ustawy (*„zabrania się zabijania zwierząt z wyjątkiem [lista sytuacji]... - prowadzonych zgodnie z art. 33 oraz przepisami odrębnymi”*) wynika wyraźnie, że art. 33 pełni tylko funkcję przepisu określającego dodatkowe warunki zabicia zwierzęcia w przypadkach dozwolonych w art. 6.

W związku z powyższym, w obecnym stanie prawnym zezwolenie na zabicie kręgowego zwierzęcia chronionego, w tym wydry, z motywów innych niż *„usuwanie bezpośredniego zagrożenia ludziom lub innym zwierzętom, jeżeli nie jest możliwy inny sposób usunięcia zagrożenia”*, *„usuwanie poważnego zagrożenia sanitarnego ludzi lub zwierząt”* lub *„konieczność bezzwłocznego uśmiercenia”* zostało w ogóle wykluczone. Tym bardziej fakt ten powinien być podkreślony w programie ochrony gatunku.

Niezależnie od powyższych uwag, pozytywnie opiniuję projekt strategii, uważając że powinien on być podstawą ochrony wydry w Polsce.

z poważaniem

do wiadomości

- Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Warszawa